

Tid være modne Mænd i en Alder af henved 30 Aar, og de ville sikkert ikke gøre Standen Skam.

Blandt Undervisningsanstalterne skal efter Forslaget Elevskolen ophæves. Følgene deraf kunne blive meget følelige i Artilleri- og Ingeniørkorperne, som derved ville miste Tilgangen af dygtige Mænd til Underofficersstanden, Folk, som i Tidens Løb have vist sig særlig egnede til at være Lærere i Gymnastik og Ridning og særlig anvendelige som Tegnere og Skrivere. Udgiften til Skolen er jo forholdsvist ringe, og Tilgangen til den kommer fra ubemidlede Hjem, for hvilke det er en stor Fordel at kunne lade deres Sønner ved Konfirmationsalderen træde ind i denne Skole, hvor de faa en god fortsat Uddannelse. Man vil sikkert ogsaa blandt de Underofficerer, som udgaa fra denne Skole, finde mange, som egne sig vel til at blive forfremmede til Løjtnanter. I Stedet for Skolens Nedlæggelse kunde jeg langt snarere tænke mig, at det blev taget under Overvejelse, om Skolen ikke kunde udvides til sin tidligere Størrelse, saa at ogsaa Rytteriet og Fodfolket kunde faa Nytte af den.

Og saa vil Forslaget saa godt som rase den militære Musik — selvfølgelig udelukkende af økonomiske Grunde. Jeg kan forstaa, at man, om end kun af finansielle Hensyn, vil ophæve Musikken ved Fodartilleriet, Kystartilleriet og Ingeniørkorpsen, men det forekommer mig at være næsten barbarisk at slette den ved de andre Vaaben, og en saadan Fremgangsmaade vil, saa vidt mig bekendt, være uden noget Sidestykke. Det er maaske ikke bekendt, hvor højt et musikalsk Standpunkt vore militære Musikkorps indtage. Jeg ved det af personlig Erfaring, efterdi en Del af Tilsynet med disse Korps i ca. 10 Aar har været mig betroet. Der er blandt dem saa fortrinlige Korps, at de i fuldeste Maal kunne optage Konkurrencen med de bedste udenlandske Musikkorps af lignende Størrelse og Sættelse. Og det maa ikke glemmes, at disse Korps i musikalsk Henseende ere Kulturbærere for en stor Del af Befolkningen. Det er ikke alene i den militære Tjeneste, hvor de under kritiske Forhold kunne være af uvurderlig Betydning, men det er ogsaa i det daglige Liv, at de virke til Glæde og Opmuntring, navnlig for Befolkningens brede Lag, baade i Hovedstaden og ikke mindst i Provingarnisonerne, hvor der for denne Del af Befolkningen sjælden er Lejlighed til an-

den musikalsk Nydelse. De danne tillige et Bindeled mellem Befolkningen og Hæren, og de maa af disse Grunde bevares. Vi mene nok, at vi ere smaa og fattige, men saa arme ere vi dog ikke, at vi ikke have Raad til at bringe lidt Lys og Glæde, lidt Farve og Stemning ind i det daglige Slid, og et fortrinligt Middel dertil er den militære Musik. Jeg tillader mig at henvise til en Afhandling herom, som findes i 2det Bind af Bilagene til Forsvarskommissionens Betænkning, og som i sin Tid er skrevet af afdøde Prof. Johan Bartholdy og mig. Jeg tror, at man ved Anvendelse af en Elevinstitution i Forbindelse med en fast Stamme af disse Korps vil kunne naa et baade musikalsk og finansielt tilfredsstillende Resultat, og jeg beder om, at man vil yde de fornødne Midler hertil.

Dermed er jeg færdig med Behandlingen af Enkeltheder vedrørende Hæren. For Flaadens Vedkommende beklager jeg meget, at det ikke er lykkedes at faa Kravet om de 6 Kystforsvarsskibe opfyldt. Jeg vilde have fundet det rigtigt, om man i alt Fald havde givet sit Samtykke til Anskaffelsen af 5 saadanne Skibe, idet der da til enhver Tid havde været Erstatning for et muligt midlertidigt tjenstdygtigt Skib. I øvrigt formener jeg, at Forslaget er tilfredsstillende, men forbeholder mig dog under Udvalgsbehandlingen eventuelt at komme ind paa mindre Ændringer i Detaillerne.

Det er foreslaaet, at Værnepligten skal begynde med det 20de Aar og strække sig over 16 Aar. Jeg tror, at det er rigtigt at lade Værnepligten indtræde tidligere end nu, men jeg tror tillige, at det vil blive nødvendigt at lade den udstrække sig til et Tidsrum af 20 Aar.

Der er forelagt Lønningslove, og det er af Konseilspræsidenten med Rette udtalt, at disse burde gennemføres, selv om det ikke lykkedes at faa de organisatoriske Love vedtagne straks. Der er faktisk nu al mulig Grund til at forbedre Lønningsvilkaarene for en Række af Officerer, som ikke have opnaaet nogen Lønforøgelse i de sidste 40 Aar, medens alle Statens andre Tjenere gentagende have faaet deres økonomiske Kaar væsentligt forbedrede. Skulde de organisatoriske Love strandé i denne Omgang, vil jeg derfor indtrængende anmode det høje Ting om at følge Forsvarsministerens velbegrundede Forslag paa dette Punkt. Men det er mit sikre Haab, at den hele Sag skal kunne bringes til Afslutning, fordi